

[FARUZAJSKI *ai*

A pl subst faruzajski(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. faryzejski.

Przymiotnik od „faruż”; właściwy faryzeuszowi: Dżiwował się lud on wyłokiej mądrości iego [Pana Jezusa]/ ktorey się nigdy od ludzi/ nie vczył/ w nauce/ w kazaniu/ w odpowiedziach ná gadki y chytrości Pháruzáyfskie. SkarKaz 151a (Linde s.v. faryzejski).

Cf FARYZAJSKI, FARYZEJSKI

AK